

нало въ нѣщо, то е въ това, въ което напрѣднаха дивитѣ племена въ Сѣв. Америка съ запознаването си съ Европейцитѣ — пиянството и блудството“. „Но и дивацитѣ — продължава нашия човѣкъ, — що вчера убиха Кука и изядоха трупа му, днесъ сж хора съ голѣмо образование, съ висока нравственостъ; а тази орда, що запусти Балканския полуостровъ, въ цѣли петстотинъ години неможѣ на връхъ игла да се повчовѣчи. Турчинътъ и до днесъ мяза на пиянъ звѣръ, комуто думай както щешъ, той ще те гледа съ кървави очи и сѣ едно ще мисли: тлъстъ ли си да го наситишъ...

„Пакоститѣ (!) по Сжръ-кюйлери, злодѣйствата по Плѣвенско и Прилѣпско, лудостъта на пияния Габровски каймакамъ, Примѣритѣ отъ турско правосъдие, които сами слѣдваме въ Дума-та, и най-послѣ — случкитѣ на 13. и 15. юни въ Видинъ, за които по-долу ни извѣstyватъ — всичко това сж факти и аргументи, които напълно и ясно като день показватъ турския напрѣдъкъ, онази страшна агония на живочервясалия лѣшъ, въ която той, чрѣзъ организуването на болкитѣ, съ размѣстането на череитѣ, иска да протрепери още нѣкое врѣме и съ туй да направи смъртъта по-мжчителна за себе си и по-чувствителна за другитѣ“ (Съчинения, стр. 183 — 184).¹⁾

IX.

Послѣдствията отъ политиката на „живо-червясалия лѣшъ“ не закъснѣха да клюкнатъ върху главата на калоферската република: за нейно нещастие, тѣ дойдоха тука много по-рано, отколкото другадѣ. Върху свѣтлото чело на Мара-Гидикъ падна тъменъ облакъ, който прѣстна само една буря — тая на 1876. година. Класическата свобода на Алтжнъ Калоферъ стана фактически

¹⁾ За хроникираниѣ въ цитата случки вижъ нашитѣ бѣлѣжки къмъ сжитѣ съчинения (стр. 468).